

[Maisted.]

Der er ældre industriejendomme, som ofte handles til det halve af den offentlige vurderingsværdi, og der er ejerlejligheder, der handles til flere gange ejendomsværdivurderingen. Byejendomme handles ofte under ejendomsværdien, og man har ofte set, at to ens huse på to ens grunde vurderet af samme vurderingsmand vurderes ens, selv om den ene ejendom er prioriteret med 7 pct. og den anden med 18 pct. lån, ligesom det er almindeligt, at to ens huse på to ens grunde og med samme prioritering har en vurderingsværdi med op til 50 pct. forskel afhængig af handler.

Det er disse ting, der burde behandles i en kommission, og vi ved alle sammen, at det kan få uhyggelige konsekvenser for den enkelte ejer, hvordan den offentlige vurdering falder ud. Der er ikke andre løsninger end at ændre hele vurderingsprincippet, og det er også baggrunden for vores lovforslag, som af mærkelige grunde ikke er nået frem.

Vi husker alle sammen, hvad der skete ved 15. almindelige vurdering, der betød, at vi fik en ny regering, og hvis folketinget gentager samme bommert, er det helt sikkert, at befolkningen vil have svigtende tillid til folketinget.

Den nuværende måde at vurdere landets realværdier på leder desværre tanken hen på Ebberød Bank. Jeg kan se, at lampen er ved at lyse, så jeg skal til at fatte mig i korthed. Jeg håber, at man vil være venlig fra ministerens og ministeriets side at fremme vores lovforslag om forberedelse af en ejendomsvurderingsreform, så vi virkelig kan få løst disse problemer.

Aase Olesen (RV):

Da det radikale venstres ordfører i denne sag, hr. Gudme, er optaget af forhandlinger andetsteds i huset, skal jeg på det radikale venstres vegne sige, at vi er positive over for de mange mindre rettelsler i lovforslaget, herunder specielt den stræben, der ligger i lovforslaget, efter at skabe klarhed omkring vurderingsmændene, deres valg og sikringen af deres upartiskhed. Men lovforslagets hovedsigte vil vi ikke tage stilling til i dag, i hvert fald vil jeg ikke gøre det under dette punkt på dagsordenen. Jeg er enig med de øvrige ordførere i, at det er en bagvendt måde, vi behandler disse to lovforslag på.

Vores stilling til det foreliggende lovforslag vil afhænge af, hvorvidt vi kan blive overbevist om, at det bygnings- og boligregister, som foreslås, virkelig er en rationalisering. Der skal ikke være nogen tvivl om, at vi også gerne vil være med til at afskaffe disse skemaer med undersøgelser til vurdering, men vi er temmelig sikre på, at hovedparten af disse skemaer sagtens kunne afskaffes, også uden at man indfører et nyt og meget kompliceret system. Hvis det imidlertid viser sig under udvalgsbehandlingen af det kommende lovforslag, at det vil være en rationalisering, så vil vi naturligvis være med til at gennemføre ændringerne i vurderingsloven.

Hagen Hagensen (KF):

Lad mig straks sige, at den væsentligste stillingtagen til dette lovforslag må bero på, hvad der kommer ud af det forslag, der kommer næsteften på dagsordenen. Det er i fremsættelsestalen nævnt, at dette lovforslag om ændring af lov om vurdering af landets faste ejendomme hænger sammen med og skal ses i sammenhæng med det lovforslag, som skal behandles herefter.

Jeg skal ikke foregribe, hvad der skal siges om det næste lovforslag, men blot sige, at det, der er nævnt som hovedsigte med lovforslaget her, hænger sammen med, om der skal oprettes et centralt bolig- og ejendomsregister, hvad nogle kan have deres tvivl om er nødvendigt.

De øvrige enkeltheder i lovforslaget finder jeg det vil være naturligt at man ser på i udvalget. Der siges i fremsættelsestalen ganske pudsigt, synes jeg: „Da vurderingsloven ikke har været ændret siden 1970. . . .“ — tænk, at man virkelig skal skrive det, at vi skal til at ændre love så ofte, men det er vi jo kommet ind på at have for vane at gøre i dette hus, og det er ikke udpræget til hjælp for borgerne en gang imellem, at vi ændrer lovgivningen så ofte. Men i øvrigt vil vi drøfte enkeltheder, når vi kommer til udvalgsarbejdet.

Jeg skal blot her fremhæve en enkelt ting, og det er spørgsmålet om habilitetsreglerne. Vi kan også gå ind for, at de strammes, men jeg må blot sige, at jeg synes, der skal være lighed til stede, og at det derfor sikkert også vil være nødvendigt ved næste beskikkelse af nuværende vurderingsformænd at